

BREVET

av Anna & Co v/ Anna Charlotta Nordanstedt

i samarbeid med

utøvere: Guro Gulstad, Kenneth Bruun Carlson og Live Strugstad

lyd idé: Øystein Moen

visuell utforming: Mio Oribe Stuberg Ueno

BREVET

er et dansekunstprosjekt som er utviklet for de aller eldste på omsorgsbaser tilpasset COVID19-situasjonen. Prosjektet har utforsket en form og formidlingsmetode som er fleksibel i forhold til nærhet på avstand, og forholder seg til dagens restriksjoner som er gjellende ved omsorgsbasene.

KUNSTNERISK MÅLSETTING:

Prosjektet har utforsket metoder og virkemiddel som kan skape nærhet og undring i en hverdag av isolasjon og mangel på kontakt med nære og kjære. Det kunstneriske teamet har undersøkt hvordan prosjektet kan gjøres personlig gjennom kommunikasjon med beboerne.

Stikkord er: varighet (duration), gjenkjennelse, sterke visuelle romlige grep og tydelig auditivt.

PRAKTISK:

- Forestillingen er ca. 30 min lang og spilles utendørs.
- Vi er fleksible, og endrer spilleplan etter været.
- Vi trenger tilgang på et uteareal i direkte nærhet til institusjonen, stikkontakt og evt. toalett i nærheten av spillestedet.
- Det er viktig at vi kan etablere en god dialog med en kontaktperson fra personalet.
- Prosjektet vises under høsten 2020 på i alt 10 omsorgsbaser i Levanger, Inderøy og Steinkjer kommune.

STØTTET AV:

Kulturrådet; Ekstraordinær utlysning i forbindelse med koronakrisen,

SpareBank SMN1 utviklingsstipend,

Trøndelag fylkeskommune,

Levanger kommune, Inderøy kommune og Steinkjer kommune.

EN TREDELT OPPLEVELSE

1. BREV:

Et ganske personlig brev leveres til alle beboere på omsorgsbasene vi besøker.

Beboeren mottar ett brev fra én av danserne – enten fra Guro, Kenneth eller Live. Brevet er i str. c5/a5, på totalt 4 sider: en brevtekst fra utøveren, et bilde på den enkelte utøveren, et dikt av Inger Hagerup og et bilde på gruppa. Brevet skal leses av eller for beboeren dagen(e) før vi kommer med forestillingen.

2. DANSEFORESTILLING:

BREVET er en ca. 30 min levende utendørs danseforestilling med tre dansere, elementer, lyder og dikt.

3. DIKT I TRÆR:

På slutten av forestillingen henger vi opp (laminerte) dikt i et tre eller busk som er lett tilgjengelig for beboerne. Disse kan leses etter at vi har reist for den som ønsker det.

1. BREV

GURO

Hei på deg,

Mitt navn er Guro, jeg er danser og kommer snart på besøk. Jeg skal danse i en forestilling som heter BREVET, sammen med mine kolleger Live og Kenneth.

Så her sitter du nå med et BREV
– en invitasjon til vår forestilling.

På bildene i brevet kan du se tauene tau. Det er jutevep, som er 3 cm tykke og 15 meter lange. De ligger uti. De ligger uti. I forestillingen bærer jeg noen ganger på alle tau vi har med oss. Fibrene er grove og stive. Det er hardt, og stikker mot huden. Flere fibre fra tauet klister seg til klærne mine på en slik måte at jeg ser hårete ut. Likevel liker jeg å utforske tauet. Det er sterke, det utfordrer bevegelsene mine og det kan symbolisere og skape ulike uttrykk i forestillingen. Hvis jeg kveller tauet kan jeg lenne meg på det.

Jeg føler meg heldig som får danse for deg og kanskje kan jeg vise deg litt av hvem jeg er. Noen ganger kan jeg føle meg ensom. Derfor er det fint å være sammen, og jeg ser fram imot å møte deg. Jeg håper det blir en god dag og at vi kan ses ute under forestillingen eller få kontakt gjennom et vinda. Ja, for vi skal danse ute! Velkommen!

Da sees vi plusselig.
Venlig hilsen,
Guro

Skanning

Jeg undres om ensomheten vil følge meg hjem i kveld. Nå sitter den fjern og venter på toppen av Sørøstfjell. Den sitter i himmelens tomme luft og leter seg mot seg selv.

Jeg undres om ensomheten blir liten og grå som en mus og kryper inn i mitt hjerte når mørket har nådd mitt hus, og grupper mitt sinn i små skarpe strykker av angst og av spirtitus.

I kveld skal jeg stenge døren og bare tenke på deg. Jeg undres om ensomheten likevel finner meg.

– Inger Hagerup

Hei der,

Da kjenner ikke meg, men jeg heter Kenneth, og jeg er en danser fra Indreby. Sammen med to andre dansere, som heter Live og Guro, kommer jeg snart på besøk der du bor, med en forestilling som heter BREVET.

I dag er det 7. september og høsten har for alvor startet å sette sitt preg på morgentemningen. Det er 5 grader i den lave morgensolen, og snart fryser vel dugget og blir som et rimfrosset slep over markene.

Når vi kommer på besøk, får å vise dere det vi har arbeidet med, så har vi med oss hvite presenteringer i plast, 15 meter lange, tykke tau, noen sauebjeller og spillledar. Sauebjelene minner meg om lange sommerdager på Hardangervidda, der jeg gjetter sauer sammen med kjerestene min og to gjetterhunder.

Vi har også med oss noen dikt av Inger Hagerup som skal leses, fremføres og forhåpentligvis også henges i trær.

Liker du å danse? Selv har jeg danset og beveget meg hele livet. Det fineste jeg vet er når bevegelsen tar meg til stede, bortsett fra det ord kan fortelle. Det jeg vil og ønsker mest av alt i livet, er at dansen, berører og beveger uten at jeg nødvendigvis kan eller vil forstå og forklare.

Jeg ser fram imot å få komme på besøk til deg. Dele, danse og bevege.

Se forhåpentligvis snart.
Med venlig hilsen,
Kenneth

Jeg er det dikt

Jeg er det dikt som ingen skrev.
Jeg er det alltid brente brev.

Jeg er den ubetradte sti
og tonen uten melodi.

Jeg er den stumme leppes bønn.
Jeg er en uføde kvinnes sønn,

en streng som ingen hånd har spent,
er håll som aldri er blitt tent.

Vokk meg! Forløs meg! Laft meg opp
av jord og berg, av ånd og kropp!

Men inter svarer når jeg ber.
Jeg er de ting som aldri skjer.

– Inger Hagerup

KENNETH

Kjære deg,

Håper du har det bra!

Mitt navn er Live og jeg danser i en forestilling som har fått navnet BREVET. Denne forestillingen skal vises utenfor der du bor om ikke så lenge, og jeg vil gjerne invitere deg til å komme å se den. Sammen med mine kolleger Kenneth og Guro har vi latt oss inspirere av noen dikt av Inger Hagerup som du kanskje kjenner fra før. Vi har med oss forskjellige materialer; noen lange tau og noen store presenteringer i plast som vi improviserer og leker oss med. (Visste du at en plastpresentering også kan være en kjole? Eller et ifjell?) Vi har sauebjeller som lager lyder til bevegelsene og bildene vi skaper.

Jeg gleder meg til å komme på besøk til deg. Selv om jeg er sjenerer av meg liker jeg å treffe og bli kjent med nye mennesker. Noen ganger synes jeg det er enklere å utnykke det man vil si gjennom bevegelse. Og noen ganger kan en bevegelse si mer enn et ord. Det er nettopp det jeg liker så godt med danserkunsten.

Jeg ønsker deg en fin, og også kanskje en litt rar opplevelse!

Vi sees snart.
Alt godt,
Live

Alt er så nær meg

Alt er så nær meg
denne veisignede dag.
Sørbærsgrøt ligger
åpent med rolige drag.
Havbrisen vugger
vennlig den duftende tang.
Alt er så nær meg
ennå en lykkelig gang.

Barndommens vekster
groi i hver fure og sprekk
med sine kjente
blide og rørende trekk.
Går her en liten
pike fremdeles hver kveld
og plukker blomster
og stikker høyt mot seg selv?

Lenge var jorden
søle og himmelen tom.
Dypt i mitt hjerte
åpner seg rom etter rom.
Alt som er nær meg
gir meg et klarlyst svar.
Nå kan jeg rekke
hånden til henne jeg var.

– Inger Hagerup

LIVE

2. DANSEFORESTILLING

3. DIKT I TRÆR

Forleden dag

Forleden dag
flyttet Galdhøpiggen på seg
nesten to centimeter.
Det var et tiltak
den hadde gruet seg for
en million år
minst.

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Kort møte

Bunnløst var rådyrets blikk da det så meg.
Foten fikk vinger av skrekk.
Bare et øyeblikk stirret det på meg.
Så fløy det dansende vekk.

Frihet og flukt. I hvert svevende hopp
Skjønnhetens edle balanse.
Hvordan må gleden i rådyrets kropp
være når skrekken kan danse?

– Inger Hagerup
Strofe med vinden, 1958

Utgått sko

Alt er trist,
sukker skoen
som ligger i søppelkassa.
Jeg er utgått,
har mistet foten min
og er attpåtil
venstre-sko.

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Vi troster

Vi troster
vi troster
vi har det fint.
Først har vi glade lyder i nebbet.
Så har vi reir.
Så har vi egg.
Så har vi unger.
Så har vi moreller.
Så har vi rips.
Og til høsten:
Farvel!
Farvel!

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Dere svaler

Dere svaler
som flyr så høyt
og klipper luften
med blanke halesaker:

Fly fort!
Klipp kjapt!
Klipp ned godt vær
til oss!

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Rompetroll

Svarte, slimete haler piler
hit og dit i en gjørmedam.
Er det noen som ennå tviler
på at de er blitt skapt av slam?

Eller kanskje Vårherre mistet
noen kommaer da han tok
opp sin himmelske penn og risset
første linje av Livets Bok?

– Inger Hagerup
Dagbladet, 8/8 1959

Hav-sommer

Åpen, åpen står havets grind.
Hjerte, måtte det vare!
Måtte du vugge for vær og vind
og la dine sorger fare.
Måtte du bare duve av sted
fra blåne til blåne av sommerfred,
mens glitrende måkeskrik slår ned
som sølv over berg og tare!

– Inger Hagerup
Mitt skip seiler, 1951

Strofe

Atter er sommeren sommer.
Store, drømmende trær
Suser mot noe som aldri kommer
Men alltid er nesten nær.

Jeg vet ikke hvem eller hvor du er.

Kløveren står i tette
bølger av duft og gror.
Nyperosenes lette
hjerter blør mot den våte jord.

Jeg kan ikke nå deg med blick og ord.

Prestekravene neier
Datterlig blidt i den milde kveld.
Bleke er alle veier.
Svarte er alle fjell.

Kommer du til meg likevel?

– Inger Hagerup
Drømmeboken, 1955

Måker rundt en pram

Unnskyld, måker,
i dag har vi ikke mat til dere.
Men kanskje i morgen –
mat!
MAT!!
skjeller måkene
på måkespråket.

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Mauren

Liten?
Jeg?
Langtifra.
Jeg er akkurat stor nok.
Fyller meg selv helt
på langs og på tvers
fra øverst til nederst.
Er *du* større enn deg selv kanskje?

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Utgått sko

Alt er trist,
sukker skoen
som ligger i søppelkassa.
Jeg er utgått,
har mistet foten min
og er attpåtil
venstre-sko.

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971

Dette vesle epletreet

Dette vesle epletreet,
rundgnagd av sultne mus i vinter,
Det burde for lengst ha oppgitt livet
hvis det hadde hatt folkevett.
Likevel blomstrer det fra topp til tå.
Det har bare naturvett,
stakkar.

– Inger Hagerup
Den sommeren, 1971